Читам, па шта?

Ученици II_2 су учествовали у пројекту Библиотеке града Београда „Читам, па шта?", који има такмичарски карактер. У првом, школском, нивоу ученици су читали по три књиге, писали приказе и илустровали их.

Представљамо неколико најуспешнијих радова.

„Страх од књиге", Сузана Тамаро

Ову књигу за децу написала је Сузана Тамаро, рођена у Трсту.

Главни јунак приче је дечак Леополд који је за свој осми рођендан, као и за претходне, од родитеља добио поклон који није желео – књиге, уместо жељених патика за трчање. Био је тужан и разочаран, а родитељи забринути. Његова осећања су се погоршала када је сазнап да болује од чудне болести, страха од књиге. Због тога му је било забрањено да гледа телевизију и игра игрице. Из већег страха он бежи из куће и упознаје једног слепог старца који је успео да открије који је прави разлог Леополдовог страха.

Ову књигу препоручујем свима јер нас она учи да за сваки страх, а нарочито страх од непознатог, али и за проблем, постоји решење.

Василиса Крунић

„Страх од књиге", Сузана Тамаро

У овој књизи реч је о осмогодишњем дечаку коме је психолог рекао да болује од чудне болести која се зове папирофобија што значи страх од књиге.

Леополдови родитељи су одувек читали књиге и зато су одмах знали како да помогну свом сину. Његов тата је одредио дневну дозу читања. Леополду је све било забрањено осим читања, а у соби је имао само књиге. Психолог и његови родитељи су сматрали да је то једина и права терапија за њега. Леополд је био очајан. То мучење за њега је трајало годину дана. Чак и за свој рођендан је добијао само књиге иако је молио родитеље да има нове патике. Тужни Леополд почиње да има ноћне море у којима се књиге претварају у чудовиште које му не да да победи. Уморан и исцрпљен, постајао је лошији ђак, а родитељи нису разумели његов страх. Били су истрајни у томе да му сем читања ништа друго није потребно.

Након свега Леополд одлучује да побегне од куће, бесциљно је лутао све док није огладнео. На том путу он упознаје једног слепог деку који му је испричао много узбудљивих прича. Њихово дружење и прича о књигама помогли су Леополду да прихвати да му је потребна помоћ. Слова су летела горе-доле, лево-десно. Када су схватили да дечак не види добро, посрамљеним родитељима је било непријатно.

Сматрам да је Леополд имао много среће што је упознао мудрог старца и да родитељи треба да разумеју децу и да реше проблеме.

Драгутин Пушица

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

„Страх од књиге“ је прича о дечаку Леополду који није волео да чита. Родитељи су га одвели код психолога који је рекао да дечак болује од необичне болести, страха од књиге. Та болест се лечи читањем књига и забраном гледања телевизије и играња видео игрица. Једног дана Леополд је побегао од куће и у парку упознао слепог старца. Уз његову помоћ је схватио да не види добро и да су му потребне наочаре. Кад је добио наочаре, прочитао је књигу и о њој причао старцу.

Из ове књиге се може научити да понекад и родитељи греше и зато увек треба да саслушају своју децу.

Дуња Јеринић

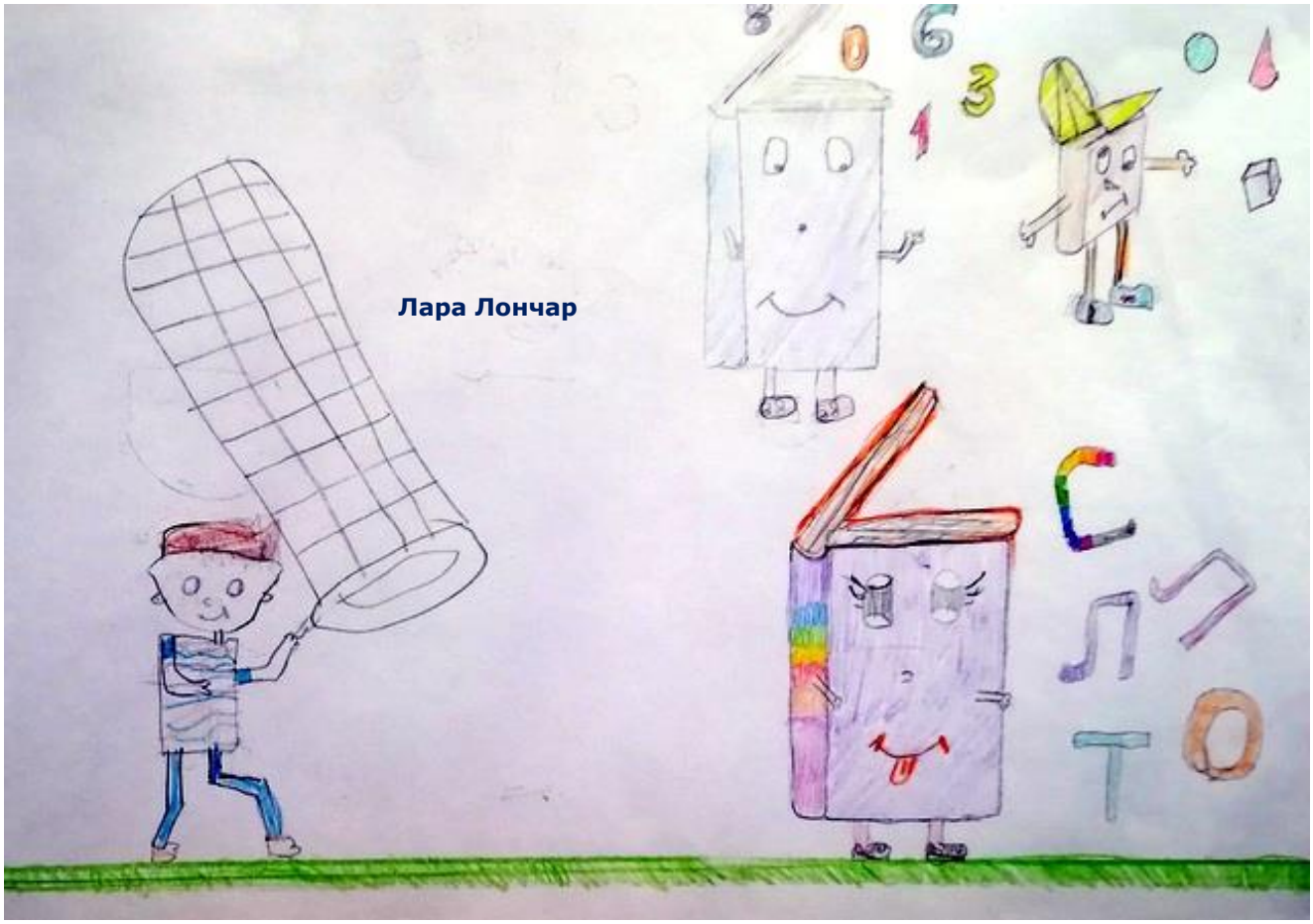

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро

За време распуста прочитао сам књигу „Страх од књиге“. Главни лик је Леополд, дечак који не воли да чита књиге. Родитељи га терају да чита, а он највише воли да трчи и у томе личи на мене. Родитељи су мислили да има неки велики проблем, па су га водили код психолога. У ствари, он није добро видео и биле су му потребне наочаре. То је схватио слепи старац кога је Леополд упознао у парку када је побегао од куће. Старац је помогао Леополду да заволи читање књига тако што му је причао догађаје са измишљених путовања и они су постали пријатељи. За време распуста Леополд је свом пријатељу причао о књигама које је читао.

Ова књига је веома лепа и брзо се чита и препоручујем је другарима.

Светозар Милић

„Лота прави лом“, Астрид Линдгрен

Ова књига је прича о девојчици Лоти која је била весела и несташна. Једног дана Лота се пробудила љута, свађала се са мамом и одлучила да побегне од куће. Хтела је да растужи маму. Отишла је код комшинице и живела на тавану њене куће. Кад је пала ноћ, Лота је била сама, уплашила се и почла да плаче. Дошао је тата по њу и Лота се вратила кући. Загрлила је маму и извинила јој се.

Лота је била тврдоглава и мислила је да све може сама, а онда је схватила да је тужно бити сам. Научила сам да деца не треба да се одмах љуте, него да прво размисле и некад послушају старјије.

Дуња Јеринић

„Лота прави лом“,
Астрид Линдгрен

Главни лик ове књиге је девојчица Лота, која не може више да поднесе да је мама стално исправља. Она одлучи да побегне код тета Берге. Ја је разумем, али мислим да то није требало да уради јер су се родитељи секирали. На крају је схватила да не може да живп сама и да су јој родитељи потребни.

Ову књигу треба да прочитају сва деца и да науче да не треба да беже од куће.

Светозар Милић

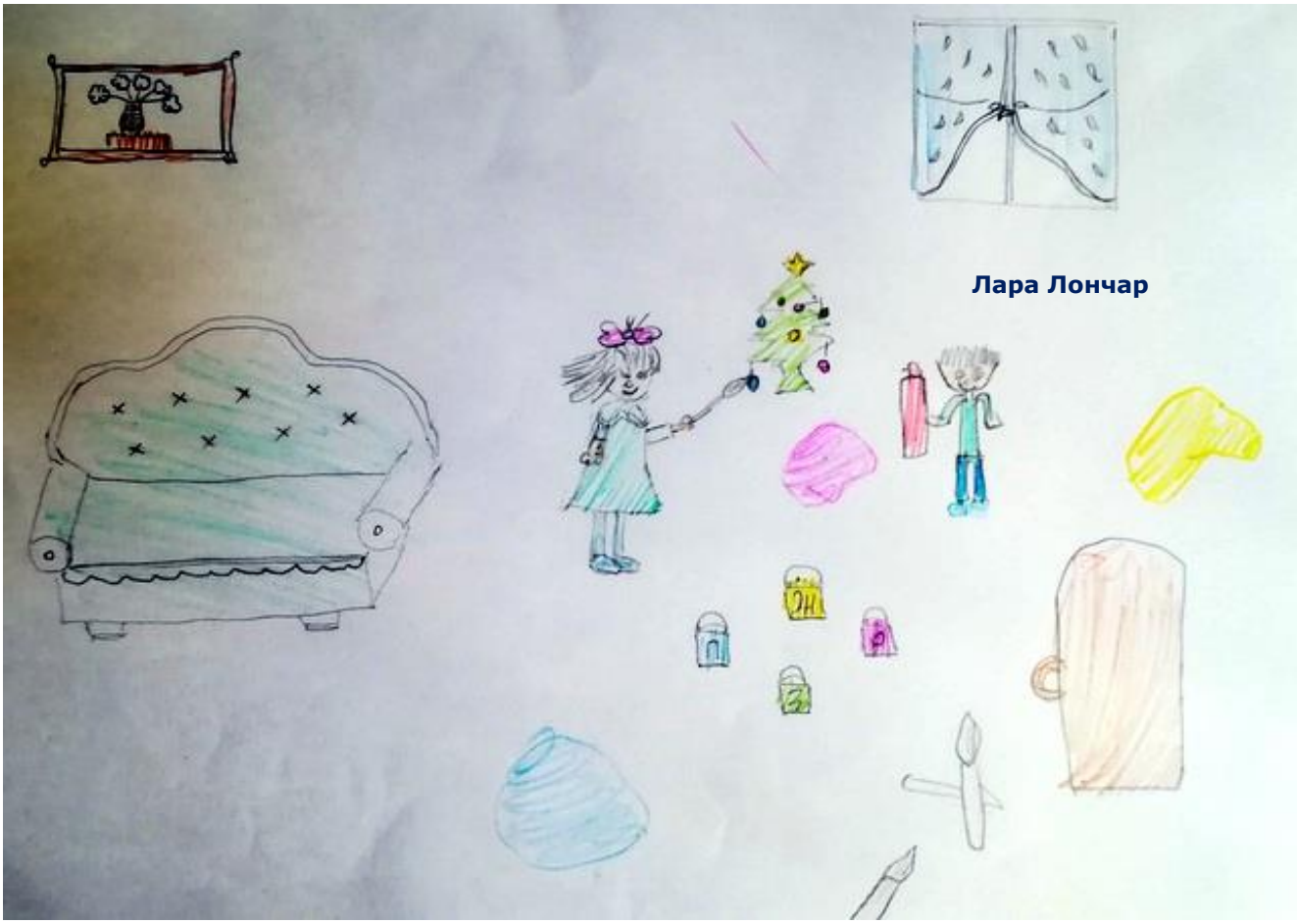

„Ја и моја сестра Клара“, Димитар Инкиов

Димитар Инкиов је бугарски писац који је живео и стварао у Немачкој. Објавио је више од сто књига које је превео на 24 језика.

Књига „Ја и моја сестра Клара“ је прича о догодовштинама девојчице Кларе и њеног млађег брата. Док су их родитељи остављали саме код куће, они би правили несташлуке. Да су они, иако несташни, били племенити, показује тренутак када су мало маче које су нашли, однели кући и о њему се бринули.

Кларин брат показује наивност јер је дозволио Клари да га ошиша. Једном га је чак офарбала у жуто да би личио на Кинеза. Они су били искрена деца. То уочавамо када су рекли чика-Тонију да му је трудна жена дебела, а беба црвена и нагужвана. Клара је била паметна и лукава. Своје лукавство показала је када је натерала продавца усисивача да им цео стан усиса.

Клара и њен брат увек су хтели да помогну у обављању кућних послова. Били су и хумани, што су и доказали када су мамину хаљину и ципеле поклонили сиромашнима. Док сам читала ову књигу, смејала сам им се када су исекли чаршаве и играли се духова.

Сматрам да су Клара и њен брат добра, весела и забавна деца која само желе да се играју, али још мала и мислим да не би смела да остају сама код куће.

Дуња Јеринић

„Лота прави лом“, Астрид Линдгрен

Писац дечјих књига Астрид Линдгрен рођена је у Шведској. Била је борац за дечја права и заштиту животиња.

Јунакиња ове књиге је петогодишња девојчица Лота. Иако живи у лепој кући са родитељима, старијим братом и сестром, она није увек задовољна. Понекад се осећала усамљено и мислила би да је нико не разуме. Тада би се жалила свом најбољем пријатељу, плишаном прасету. Свађу са родитељима превазишла је тако што је пронашла нови дом код комшинице на тавану, где је време проводила са својим играчкама. Када ју је породица посетила, Лота се осећала поносно. Али, чим падне мрак, она се осећа усамљено.

Ову књигу препоручујем свима јер свако дете се понекад понаша као Лота док не сазна да је прави дом тамо где је породица.

Василиса Крунић

„Ја и моја сестра Клара“, Димитар Инкиов

Димитар Инкиов је немачки писац, рођен у Бугарској, паписао је серијал дечјих књига под именом „Ја и моја сестра Клара“.

Ова књига представља веома духовите кратке приче о доживљајима малог дечака са његовом старијом сестром Кларом. Дани њиховог детињства су пуни узбуђења. Све те догађаје смишљају две паметне главе. У књизи ћете наћи различите идеје: како да поделите на пола кућног љубимца, одбраните се од разбојника, дресирате буве, учините дан забавним итд.

Књигу препоручујем свима који желе да сазнају како је фино имати пара у несташлуцима и игри.

Василиса Крунић